

Evangelium svatého Lukáše nám představuje Marii, dívku z Nazareta, vesnič-ky v Galileji, na periférii římské říše a také na periférii Izraele. A přece na ní, na této dívce ze zapadlé vesničky, spočinul pohled Hospodina, který ji vyvolil, aby byla matkou Jeho Syna. Vzhledem k tomuto mateřství byla Maria uchráněna prvotního hříchu, tedy před onou frakturou společenství s Bohem, s druhými a se stvořením, která hluboce zraňuje každou lidskou bytost. Tato fraktura však byla uzdravena předem v Matce Toho, který nás přišel vysvobodit z otroctví hříchu. Neposkrvněná je vepsána do Božího plánu; je plodem Boží lásky, která zachraňuje svět.

A Matka Boží se od této lásky nikdy nevzdálila. Celým svým životem, celým svým bytím přisvědčuje oné lásce, přítakává Bohu. Avšak nebylo to pro ni jistě snadné! Když ji Anděl nazval „milostiplnou“ (Lk 1,28), „ulekla se“, protože se ve své pokoře před Bohem cítila nulou. Anděl ji utěšuje: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počeš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš“ (Lk 1,30). Tato zvěst jí ohromila ještě více také proto, že nebyla ještě provdána za Josefa; ale Anděl dodává: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží“ (Lk 1,38).

Tajemství této nazaretské dívky, která je v Božím srdci, nám není cizí. Není Ona tam a my tady. Jsme spojeni. Bůh totiž svým pohledem lásky hledí na každého muže a každou ženu, s jejich jménem a příjmením. Jeho pohled lásky spočívá na každém z nás. Apoštol Pavel tvrdí, že Bůh „si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkrvnění“ (Ef 1,4). Také my jsme odevždy vyvoleni Bohem, abychom žili životem svatým, svobodným od hříchu. Takový je plán lásky, který Bůh obnovuje pokaždé, když k Němu přistupujeme, zvláště ve svátostech

Hleďme na svoji Matku a dovolme jí dívat se na nás, protože je naší Matkou a má nás velice ráda. Dovolme jí se na nás dívat, abychom se učili být pokornějšími a také odvážnějšími v následování Božího Slova, abychom spočinuli v náručí jejího Syna Ježíše, náručí, která nám dává život, naději a pokoj.

Papež František 8. 12. 2013

Další texty v týdnu

Po: 1Jan 2,3-11; Lk 2,22-35

Út: 1Jan 2,12-17; Lk 2,36-40

St: 1Jan 2,18-21; Jan 1,1-18

Čt: Nm 6,22-27; Gal 4,4-7; Lk 2,16-21

Pá: 1Jan 2,22-28; Jan 1,19-28

So: 1Jan 2,29-3,6; Jan 1,29-34

Uvedené knihy je možné zakoupit na adrese www.ikarmel.cz

Svátek Svaté rodiny – cyklus B

18. prosince 2014

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: ‘Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu.’ Přitom chtěli také podat oběť, jak je nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata. Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohobojný a očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neužije smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal ho do náručí a takto velebil Boha: “Nyní můžeš, Hospodine, podle svého slova propustit svého služebníka v pokoj, neboť moje oči uviděly spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvětlení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.” Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: “On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.” Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm let žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupění Jeruzaléma. Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

1. čtení:

Gn 15,1-6; 21,1-3

2. čtení:

Žid 11,8.11-12.17-19

Evangelium:

Lk 2,22-40

K tématu – s papežem Františkem

Evangelista Lukáš vypráví, že Panna Maria a svatý Josef v souladu s Mojžíšovým zákonem přinesli do chrámu dítě, aby je obětovali Hospodinu, a že dva staří lidé, Simeon a Anna, pohnuti Duchem Svatým, jim šli vstříc a poznali v Ježíši Mesiáše (srov. Lk 2,22-38). Simeon ho vzal do náručí a děkoval Bohu, protože konečně „uviděl“ spásu; Anna přes pokročilý věk najde novou sílu a začne všem vyprávět o dítěti. Je to nádherný obraz: mladí rodiče a dvě staré osoby se setkají díky Ježíši. Ježíš opravdu umožňuje setkání a sjednocení generací! On je nevyčerpatelný pramen takové lásky, která překonává každou uzavřenost,

Lk 2,22-40

osamělost a zármutek. Na vaší rodinné cestě sdělíte mnoho krásných okamžiků: jídlo, odpočinek, domácí práce, zábavu, modlitbu, cestování a poutě, skutky solidarity... Ovšem, chybí-li láska, chybí radost. A tu pravou lásku nám dává Ježíš: nabízí nám své Slovo, které nám poskytuje světlo na naší cestě; dává nám Chléb života, který je nám oporou při každodenní námaze na naší cestě.

Drahé rodiny, ať vás všechny stále provází ochrana blahoslavené Panny Marie a svatého Josefa a pomáhá vám, abyste kráčeli sjednoceni v lásce a vzájemné službě. Ze srdce prosím o Boží požehnání pro každou rodinu.

papež František - List rodinám

Ježíši, Maria a Josefe,

ve vás kontemplujeme zář opravdové lásky,
k vám se s důvěrou obracíme.

Svatá Rodino Nazaretská,

učíš z našich rodin rovněž místa sdílení

a modlitební večeřadla,

opravdové školy evangelia a malé domácí církve.

Svatá Rodino Nazaretská,

ať už rodiny nikdy nezakoušejí násilí, uzavřenost a rozdělení:

kdo je raněn nebo pohoršen, ať rychle zakusí útěchu a zahojení.

Svatá Rodino Nazaretská, kéž příští biskupský synod

probudí ve všech vědomí posvátného a nezczizitelného charakteru rodiny,

její krásy v Božím plánu.

Ježíši, Maria a Josefe, slyšte a vyslyšte naši prosbu.

Amen.

papež František ve svátek Sv. Rodiny 29. 12. 2013

Evangelista píše: „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi“ (Jan 1,14). V těchto slovech, která nás nikdy nepřestanou udivovat, spočívá celé křesťanství! Bůh se stal smrtelníkem, křehkým jako my, sdílel naši lidskou podmíněnost kromě hříchu, ale vzal na Sebe naše hříchy jakoby byly Jeho. Vstoupil do našich dějin a stal se plně Bohem-s-námi. Ježíšovo narození nám tedy ukazuje, že Bůh se chtěl spojit s každým mužem a ženou, s každým z nás, aby nám udělil Svůj život a Svoji radost.

Takto je Bůh Bohem-s-námi, Bohem, který nás miluje a putuje s námi. Toto je poselství Vánoc: Slovo se stalo tělem. Vánoce tak zjevují nezměrnou lásku Boha k lidstvu. Odtud plyne také nadšení a naděje nás křesťanů, když si i ve svojí ubohosti uvědomujeme, že jsme milováni, navštíveni a provázeni Bohem. A hledíme na svět a dějiny jako na místo, ve kterém spolu s Ním společně putujeme k nové zemi a novým nebesům. Ježíšovým narozením se zrodil nový příslib, zrodil se nový svět, ale také svět, který může být vždycky obnoven. Bůh je stále přítomen a vzbuzuje nové lidi, aby očistil svět od hříchu, který způsobuje

stárnutí světa, od hříchu, kterým je svět korumpován. Jakkoli jsou lidské i osobní dějiny každého z nás poznamenány těžkostmi a slabostmi, víra ve Vtělení nám říká, že Bůh je solidární s člověkem a jeho dějinami. Toto spříznění Boha s člověkem, každým člověkem a každým z nás, je darem, který nikdy nepomině! On je s námi. On je Bůh, jenž je s námi! A toto spříznění nikdy nepomíjí. To je radostné poselství Vánoc: božské světlo, které zaplavilo srdce Panny Marie a svatého Josefa, vedlo kroky pastýřů a mudrců a svítí dnes také nám.

Tajemství Vtělení Božího Syna obsahuje také jeden aspekt, který se pojí k lidské svobodě, tedy ke svobodě každého z nás. Boží Slovo totiž začalo přebývat mezi námi, hříšníky, kteří potřebují milosrdenství. A všichni bychom si měli pospíšet a přijmout milost, kterou nám nabízí. Evangelium svatého Jana však pokračuje: „vlastní ho nepřijali“ (Jan 1,11). I my Jej častokrát odmítáme a raději zůstáváme uzavřeni ve svých omylech a v úzkosti ze svých hříchů. Ježíš však neustává a nepřestává nabízet Sebe sama a Svoji milost, která nás zachraňuje! Ježíš je trpělivý. Ježíš umí čekat. Vždycky nás očekává. Toto je poselství naděje, poselství spásy, staré a stále nové. A my jsme povoláni dosvědčovat s radostí toto evangelní poselství života, evangelium světla, naděje a lásky, protože Ježíšovým poselstvím je život, světlo, naděje a láska.

Maria, Matka Boží a naše něžná Matka kéž je nám stálou oporou, abychom zůstali věrní křesťanskému povolání a uskutečňovali touhy po spravedlnosti a pokoji, jež v sobě nosíme na začátku tohoto nového roku.

papež František 5. 1. 2014

První neděli po Narození Páně nás liturgie zve ke slavení svátku Svaté Rodiny Nazaretské. Každý betlémeček skutečně znázorňuje Ježíše spolu s Matkou Marií a svatým Josefem v Betlémské jeskyni. Bůh se chtěl zrodit v lidské rodině, chtěl mít matku a otce jako my. Hledíme-li na Svatou Rodinu, upoutává nás jednoduchost života, který vede v Nazaretu. Je to příklad, který velice prospívá našim rodinám, pomáhá jim stávat se stále více společenstvím lásky a smíření, kde se zakouší něha, vzájemná pomoc a vzájemné odpuštění. Připomeňme si tři klíčová slova pokojného a radostného života v rodině: s dovolením, děkuji, promiň. Rodina, ve které se namísto neomalenosti žádá o dovolení, namísto sobeckého jednání se děkuje a ve které ten její člen, který zjistí, že učinil něco nepěkného, umí požádat o odpuštění, taková rodina potom žije v pokoji a radosti. Pamatujme si tato tři slova.

Chtěl bych dále povzbudit rodiny, aby si uvědomily důležitost, kterou mají v církvi a ve společnosti. Evangelní zvěst totiž především prochází rodinami, aby pak dospěla do nejrůznějších oblastí každodenního života.

Vzývejme vroucně Nejsvětější Marii, Ježíšovu i naši Matku, a svatého Josefa, jejího snoubence. Prosme je o osvícení, útěchu a vedení pro každou rodinu světa, aby mohla důstojně a klidně plnit poslání, které jí svěřil Bůh.

papež František ve svátek Sv. Rodiny